

**Wid ... fru rådmanskans
Susanna Barckmans, hederlige
begrafning, som skedde...**

Alopaeus, Johannes Magni

1700-1829 81 Cbza Fo1. 1710 Barckmann o. Luhr

Wid

Den Dygd. Edla Fru Rådmanstans

SUSANNA

BARCKMANS,

Hederlige Begraving!

Som skedde i WSO Domkyrckia

åhr 1710 den 28 Julii,

Lemnade i enfaldig hastighet

detta

När som vår värld hon börjar på
Föräldrad helt at undergå/
Och alting synes bedröfwad:

Då är eij undra om ock de
Hån fara/ them wij önskat se
Från oss eij warda röfwad.

Twå gångor fem nu Solen haar/
Vår åhr förnyat och vår daar/
Med krig med sorg och fara;
Men aldrig har än någon tid
I sån bestörtning satt oss nid/
Som wij nu i måst wara.

Thes grymhet är så mera swår/
Når allmän nöd af enskyle får
Sin tilsatz hoos then trängde;
Som måste så med håpnad sj/
At än thes dagar tyckes bli/
Med plågor fast förlängde.

Förnähme I som thesne gång/
Måst kännen sli en olycks twång:
Ty döden har beröfwat

Then Adla Siäl/ hwars dygde åhr/
Knappt nänsin från Ehrte minne går
Tils han och Ehr så söfwat.

Hur som Thes dyra dygder lyyt/
Them Hon med undran hoos sig hyyt/
Har mången wähl ehrtarie/
Och sagt: thet fans eij någon last/
Men at och andras Måstarkast/
Ha knapt thes lärspan warit.

9
Nog triswas Sodoms åplen här/
Men ådla fruchter döden får/
Så tycks och lykast wara/
Hur skulle bättre fruchter gro
Vei wårt stygga Sodoms bo/
Un törn och tistels skara?

The onda världen hysa wil/
Så är så går och städze til/
Som af naturen täcknas:
Gächta flyta åfwan på/
Til grund the åchta pärlor gå/
Doch senre högre räcknas.

Ty haar från Babel skyndat fort/
Til sälla nga Salems ort/
Hon som eij kunnat dwäljas/
Hooos odygdz. törnen längre qwar/
Men som en Dygde. Stierna klar/
Hine bland utwalda täljas.

Hon har nu genom trången wäg/
Gådt bore samt flyt ale wärldz. bedråg/
Och boor ther wähl och säker:
Wij driswoms i thet grymma haf/
Ther i ofz nästan ale i qwas
Ansåchnings wäder wråker.

Så har en Wijs eij illa tale:
Set honom intet högre qwale/
Un at man åldrig blifwer.
En annan sagt: at eij är stund
Adehr prijslig/ ån then sidst i blund/
Wår ögon sammandrifwer.

Säll then som från olyckors tjd
Får fara hän i godan frjd/
Then ingen plåga sårar ;
Hållt nu ej mehr odråglige år/
En wåre så grymma Lifs beswår/
Thet trycker heta tårar.

O! söte Död som ånda göör/
Uppå thet Lif som til oss föör
Så mycken sorg och jåmmer ;
Grym föör/ men nu kärkommen Död/
Befrjar från alt qwahl och nöd/
Som oss så swåra klåmmer.

Slått intet man här ståndigt seer/
Thet Witzord här oss alleing geer :
Alt Lyden alt förtårer.

Godt Rychte lykwal stådze skall
Få grönstas wål wid hwarie fall/
Som BARNEMAN wår oss lærer.

Dan är förswag Thez Alsta ge/
Sitt wårda Lof/ dock skal thet ste/
Lits Dygden Wyrdnad finner :
Ej Wansklighet skall nånsin få/
Om Thez beröm thet minsta rå:
Hon wålförtient thet winner.

Wij önske/ på then stora Dag/
Lig möta i the Sällas Lag/
Thez alt mån ewige blifwa/
Hwad jordiste nu uti oss år.

O! Himmel wårdes wårt begår
Du föör ju hållre gifwa !

JOHAN ALOPÆUS, M. S.